№ 166. Czwartek 23. Lipca 1863. Rok wydania 53.

Dodatkami kosztuje prenumeracye: Bez poczty kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. finansowa dyrekcya krajowa we Lwowie mianowała: oficyała urzędu podatkowego *Piotra Janowicza*, oficyałem urzędowym III. klasy przy ekonomacie krajowej dyrekcyi finansowej; asystenta urzędowego, *Emiliana Janowskiego*, oficyałem urzędowym III. klasy; a praktykantów urzędowych *Karola Gailhoffera* i *Ludwika Smrze* asystentami urzędowymi V. klasy przy c. k. kasach.

Lwów, 10. lipca 1863.

C. k. krajowa dyrekcya finansowa we Lwowie mianowała prowizorycznie przy podległych sobie urzędach podatkowych i będącego do dyspozycyi poborcę podatków, *Karola Zachariasiewicza* z Siedmiogrodu, poborcą III. klasy, a oficyała urzędu podatkowego *Hippolita Peplowskiego*, kontrolorem III. klasy.

Lwów, 11. lipca 1863.

Część nieurzędowa.

Lwów, 23. lipca.

Jak się dowiaduje *Jen. kor.*, raczył Najjaś. Pan najwyższem postanowieniem z 19. b. m. uwolnić marszałka krajowego w Czechach, Wojciecha hrabiego *Nostiza* na własną jego prośbę od tej posady.

Z rady państwa donosi ta sama *Jeneralna korespondencya*, że na ostatniem posiedzeniu wydziału petycyjnego z dnia 21go b. m. nie została jeszcze petycya Langiewicza ostatecznie załatwioną. Zgodzono się tylko na to, by dopiero wtedy, gdy nastąpi już odpowiedź na interpelacyę hrabiego *Kińskiego* względem internowań i wydziałowi przedłożoną będzie dosłowna treść oświadczenia rządu, powziąść merytoryczną uchwałę w sprawie Langiewicza. Odpowiedź na wspomnioną interpelacyę ma nastąpić dzisiaj. Na posiedzeniu wydziału obradującego nad wnioskiem *Mühlfelda* względem przypuszczenia izraelitów do notaryatu na dniu 20. b. m. oświadczył minister sprawiedliwości Dr. *Hein*, że nie może jeszcze objawić w tym względzie zdania rządu, dopokąd niezapadnie uchwała konferencyi ministeryalnej, i upraszał przeto o małą zwłokę; ale wydział nie przystał na to i oświadczył się za przyjęciem wniosku Mühlfelda.

Z Hermansztadu piszą do *Jener. Kor.*, że węgierscy deputowani sejmu siedmiogrodzkiego zamyślali już w poniedziałek opuścić Hermansztad nie zajrzawszy nawet do sali sejmowej. Jak słychać, miała ich skłonić do tego kroku ta okoliczność, że najwyższy reskrypt do sejmu siedmiogrodzkiego pomija zupełnie kwestyę unii i zatwierdzenie dyplomu Leopoldyńskiego przedstawia jako rzecz niepodobną do osiągnięcia; a niektórzy domyślają się jeszcze, że na to przedstawienie musiała wpłynąć także obecność kilku szefów stronnictwa węgierskiego w Hermansztadzie. Wprawdzie słychać także z innej strony, jakoby sascy deputowani zamierzali dopomódz Węgrom, ażeby ich protest dostał się na stół izby, a wtedy skłoniliby się Węgrzy brać udział w obradach sejmu; ale jak z jednej strony nie można utrzymywać z pewnością, czy krokiem takim wyświadczonoby istotnie przysługę Węgrom, tak z drugiej znowu można powiedzieć, że środek taki byłby na wszelki sposób zanadto heroicznym.

Z Królestwa Polskiego mają dziś dzieniki znowu wiadomości o kilku nowych potyczkach. Podług doniesienia *Czasu* toczyły się przez kilka dni od 14. do 17. b. m. zacięte potyczki w Pułtuskim powiecie pod Dąbrową, Komorowem i Porządkiem, w bagnistej okolicy między spływem Narwi z Bugiem ale właściwy rezultat tych walk nie jest jeszcze dokładnie znany. *Czas* powiada tylko, że były to już znaczniejsze boje, bo walczyło tam do 2000 Polaków pod dowództwem Jasińskiego i Wawra, z przeszło 5000 Rosyan, a poległo do 100 Polaków i kilkaset Rosyan, ale w końcu cofnęli się powstańcy. W tym samym dniu, jak pisze *Czas*, zaszła między Ostrołęką a Łomżą w Miastkowie mała utarczka jazdy polskiej z Kozakami, dalej w Podlaskim pod Łomazami stoczyli powstańcy krwawy bój, o którym niema jeszcze dokładnych wiadomości, a nakoniec w Lubelskiem pod wsią Polichną miał oddział polski uderzyć na Rosyan eskortujących pieniądze do Janowa i rozbić eskortę, ale z kasą uszli Rosyanie. — Urzędowy *Dzien. pow.* z 20. b. m. nieprzyniósł nic ważnego prócz rozporządzenia rady administracyjnej o kwaterunkach dla wojska w Warszawie.

W angielskiej izbie niższej toczyły się 20go b. m. zapowiadane od dawna rozprawy nad sprawą polską. *Horsman* zaproponował swój adres do Królowej, mówił goraco za przywróceniem Polski, ganił, że rząd zrobił dotąd albo za wiele, albo za mało, i przedstawiał niepożyteczność dyplomacyi. Bez broni w pogotowiu — mówił — popchnie tylko Anglia przyjazną dla Polski i chciwą sławy Francyę do nowych przymierzy. *Gladstone* odpowiedział, że rząd zapatrując się na rzecz ze stanowiska praktycznego nie podziela próżnych nadziei Horsmana względem przywrócenia dawnej Polski. *Henessy* odwoływał się do sympatyi Europy dla Polski, a *Kinglake* pochwalał dotychczasową politykę rządu. Lord *Palmerston* mówił, że przywrócenie Polski wymagałoby wojny europejskiej, i unieważnionoby tem istniejące traktaty, które wyłącznie uprawniają do interwencyi za Polską i przyznają ją niezaprzeczonemu prawu zdobyczy Rosyi. Niestety jednak opiera się Rosya zawieszeniu broni, ale Anglia naradzi się z Francyą i Austryą nad dalszemi krokami. Dlatego uprasza rząd o zaufanie parlamentu. Na to cofnął Horsman swoją mocyę, a rząd złożył odpowiedź rosyjską na stole izby.

Tymczasem Monitor *francuski* zajmuje się ciągle jeszcze głównie wyprawą meksykańską, i w ostatnim numerze swoim z 21. b. m. ogłasza pismo z Veracruz, które donosi o oświadczeniu się (pronunciamento) prowincyi Chiapao i Terra caliente za interwencyą.

W kilku prowincyach Hiszpanii zanosi się znowu na zaburzenia; jak donosi bowiem telegram madrycki z 20. b. m. użyte zostały ze strony rządu środki ostrożności przeciw zamiarowi wywołania zaburzeń w Sewili, Maladze, Waladolidzie i Granadzie; niepodaje jednak ta depesza nic bliższego ani o źródłach ani o charakterze tych agitacyi. — W Maladze zetknęła się przypadkiem fregata angielska z francuską i obie zatonęły, a z załogi uratowano tylko dwóch francuzkich majtków i jednego angielskiego.

Z Kopenhagi donoszą pod dniem 20. b. m., że Król szwedzki spodziewany był we środę z jednodniową wizytą u Króla duńskiego na zamku Skodsborgskim.

France obstaje przy swojem twierdzeniu, że dwór kopenhagski żądał w Londynie obsadzenia Grecyi wojskiem w interesie Króla nowo obranego i *Jener. Kor.* potwierdza tę wiadomość. Earl Russell zaprzeczał wprawdzie w parlamencie, że taka propozycya nadeszła z Kopenhagi, ale gdy jeszcze przed ostatnim rozruchem wojskowym w Atenach, dwór duński zwrócił uwagę gabinetu angielskiego jak byłoby pożytecznie dać młodemu Królowi pewną liczbę wojska, to w skutek owego rozruchu, wzmianka ta, czyli życzenie, ponowioną została w formie jeszcze bliżej określonej. Faktem jest także, że co do tego porozumiał się już gabinet Londyński z Paryskim a Francya odmówiła udziału w okupacyi Grecyi, i oświadczyła, że pozostawia gabinetowi angielskiemu poczynić kroki, które uzna za stósowne do zabezpieczenia nowego rządu greckiego.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 21. lipca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśn. Pan przybył wczoraj zrana w towarzystwie fliegeladjutanta majora hrabi Latour z Laxenburga do ces. burgu, przyjmował potem raporta kilku ministrów, a później udzielał przez $1^1/_2$ godziny posłuchania osobom prywatnym. Między innymi przyjmował Jego Ces. Mość biskupa *Lonovicsa* i bana Kroacyi barona *Sokcsevica*.

Król *Wilhelm* pruski, który opuścił Karlsbad w sobotę po uroczystym pochodzie z faklami, i jak donosi najświeższy telegram przybył już do Salcburga, a dziś stanie zapewne w Gasteinie, otrzyma tam, jak donoszą teraz urzędowne dzienniki pruskie, już temi dniami wizytę Jego Mości Cesarza austryackiego. Dzienniki pruskie dodają, że Cesarzowi nie będzie towarzyszyć przytem żaden z ministrów, i że nie będzie obecnym także inny członek familii książęcej.

Książę *Elektor heski* bawi teraz w dobrach swoich w Horowicach w Czechach; w zeszły piątek zgorzał leżący tu przy pałacu książęcym folwark, i ogień zniszczył także stajnię, należącą do zamku.

Prezydent Dr. baron *Raule* powrócił tu z Drezna. Obradująca tam pod jego przewodnictwem konferencya nad powszechnem niemieckiem prawem obligacyjnem, odroczyła posiedzenia swoje do 7go września r. b. — Prymas węgierski, kardynał *Scitowski*, którego przyjazd do Wiednia zapowiedziano na wczoraj jeszcze, nie przybył dotąd. — Pruski poseł, baron *Werther* miał wczoraj dłuższą konferencyę z ministrem Rechbergiem. — Reprezentant Rosyi przy tutejszym dworze p. *Bałabin* jest od piątku bardzo czynny, i konferuje często to z hr. Rechbergiem, to z księciem Grammont i z lordem Bloomfieldem. — *Derwisz Basza*, jeneralny dyrektor min i kopalń w Turcyi, przybył tu w powrocie z Paryża, i odjedzie za kilka dni do Stambułu.

(*Z Rady państwa.*) Wydział do obradowania nad formalnem załatwieniem budżetu państwa miał wczoraj posiedzenie pod prezydencyą swego przewodniczącego p. *Taschека*, i uchwalił zaproponować izbie wybranie wydziału z 36 członków do obradowania nad budżetem. Członek polski *Grocholski* nie wniósł żadnego wotum odmiennego. Także wydział petycyjny miał wczoraj przed połu-

dniem posiedzenie i obradował nad petycyą *Langiewicza*. Obecni byli ministrowie *Schmerling*, hr. *Rechberg*, baron *Mecséry* i Dr. *Hein*. Minister policyi wyjaśniał obszernie powody i okoliczności internowania, złożył odnośne akta oryginalne, i usprawiedliwiał internowania ze względów internacyonalnych, politycznych i finansowych. Także inni ministrowie bronili stanowisko rządu. Wydział zdawał się być wielce zaspokojonym obszernemi wyjaśnieniami ministrów; ale mimo to nie powziął jeszcze żadnej uchwały, i dopiero na przyszłem posiedzeniu ma nastąpić umotywowane załatwienie petycyi Langiewicza.

Mowa J. E. ministra w izbie deputowanych przy złożeniu budżetu na rok 1864. (Ciąg dalszy.)

„Po ogólnych tych uwagach przejdę do wystawienia głównych rezultatów budżetu na period finansowy 1864 roku.“

„Przy wydatkach zbadano etaty szczegółowe z uwzględnieniem wyników upłynionego peryodu finansowego, i usunięto wszelki wydatek interesom publicznym nie koniecznie wymagany.“

„Przy porównaniu z rokiem przeszłym, w przeciągu czasu dwunasto miesięcznym. dostrzedz można znaczne oszczędności, mianowicie. przy wydatkach na dwór monarszy, na ministerya policyi i spraw zewnętrznych, przy nadwornej kancelaryi węgierskiej i siedmiogrodzkiej i przy władzach kontrolujących; wydatki ministeryum wojny zmniejszyły się w porównaniu z nakładem przeszłorocznym o 6,117 000 zł. Powiększenie wydatków okazuje się przy ministeryum stanu, z powodu potrzeby budynków i zakładów szkolnych, przy nadwornej kancelaryi horwackiej z powodu wydatków na budowle. przy ministeryum sprawiedliwości z powodu rozszerzonej kompetencyi sądowej w rzeczach karnych na zasadzie prawa z d. 22. października 1862 roku, przy ministeryum handlu, z powodu urządzenia nowych linij telegraficznych, w końcu zaś przy ministeryum marynarki, z powodu koniecznego rozszerzenia zakładów portowych. Ministeryum finansów wykazuje oszczędność w ilości 356,000 zł. z powodu redukcyi urzędników, nadto znaczną oszczędność 5.427.000 zł. Spowodowaną korzystniejszym kursem waluty, natomiast dług państwa wymaga powiększonego wydatku 17 milionów, w skutek rat bankowi spłacać się mających, za ściągnienie dawniejszej waluty wiedeńskiej, tudzież rat wierzytelności bankowej, dobrami państwa pokrytych. Pomimo znacznych tych wydatków potrzeby ministeryum skarbu wykazują przewyżkę tylko 9,417.000 zł. w porównaniu z rokiem przeszłym, a to wskutek zyskanych oszczędności. wszystkie zaś potrzeby państwa razem wzięte przenoszą potrzeby roku przeszłego tylko o 7,216.330 zł. Zważywszy zaś, iż wskutek opłaty na wierzytelność banku w ilości 17.138.200 zł. dług państwa o tę sumę się zmniejszył, wykazuje się w wydatkach państwa w porównaniu z rokiem przeszłym, oszczędność blisko do 10 milionów dochodząca.

Przy pokryciu wydatków przyjęto rezultat odpowiadający wpływom z lat przeszłych i pomnożeniu ciągle się objawiającem.

Co do podatków stałych wypracowano nowy projekt do prawa, dla usunięcia obecnych nierówności przy rozkładzie podatku, i zyskania podstawy odpowiednej zmienionym stosunkom. Rząd wypełni przyrzeczenie swe w przeszłej kadencyi posiedzeń radzie państwa uczynione, składając projekta do praw względem uregulowanie podatków stałych. Z powodu wielkiej wagi tego przedmiotu, wymagającego tak różnostronnego i gruntownego rozbioru, trudno przypuścić ażeby projekta rządowe załatwione być mogły w ciągu obecnej kadencyi posiedzeń rady państwa, a gdyby to nawet nastąpić mogło, podstawa odpowiednia nowym zasadom opodatkowania wyszukana być musi na drodze całego szeregu katastralnych operacyj, potrzebujących dłuższego czasu zwłaszcza przy podatku gruntowym i domowym, a nawet i przy podatku przemysłowym i dochodowym. Operacye te przeto przy rozszerzeniu nowego peryodu finansowego, wykończone być nie mogą.

Przez wniesienie w obecnej kadencyi projektów do praw względem uregulowania stałego opodatkowania, opłacający podatki będą mieli upewnienie, iż przyszły rozkład podatków nie nastąpi już na dotychczasowych, po części mylnych zasadach, ale na podstawie słusznego i równego rozdzielenia ciężarów na tych co je ponoszą.

Chętniej więc poniesione będą ofiary, konieczne dla pokrycia potrzeb państwa w śród trudności peryodu przechodowego, wskutek których te trudności trwać będą na rok 1864 ciężary i dodatki do podatków w latach 1862 i 1863 zaprowadzone. Dodatki te zamieszczone są w rubryce wpływów nadzwyczajnych, w dziale pokrycia ogólnych potrzeb państwa.

„Przechodząc do podatków niestałych oświadczyć mogę co do opłaty od wódki, iż pomimo licznych trudności w zastosowaniu nowego aparatu, i pomimo niekorzystnych cen i stagnacyi w odbycie, produkcya wódki w ogóle się nie zmniejszyła, dotychczasowy zaś rezultat poboru spodziewać się każe, iż takowy dojdzie do sumy preliminowanej, a może ją i prześcignie. Nadwyżka poboru w pierwszem półroczu bieżącego roku prześcigła już o 2 miliony wpływy pierwszego półrocza przeszłego roku.“

„Ciągłe ulepszenie aparatów kontroli, ściślejsza kontrola w skutek obznajomienia się z strony organów kontrolujących, nadto podniesienie się ceny wódki, i ztąd widok do pomnożenia produkcyi, każą się spodziewać ciągłego powiększenia się wpływów z podatku na wódkę, i usprawiedliwiają cyfrę budżetową w preliminarzu przyjętą.“

„Również zwiększają się wpływy z podatków na wino i piwo. Natomiast przy podatku na mięso i bydło rzeźne wnieść wypadnie znaczne zmniejszenie cyfry preliminowanej z powodu księgosuszu w wielu krajach grasującego i zmniejszonej ztąd konsumcyi bydła. Podobnyż niedobór wykaze się przy wpływach z opłaty od cukru burakowego z powodu niekorzystnego zbioru buraków i z powodu ubytku kredytów podatkowych. które jako wcześniej już wypłacalne, jedynie do roku 1863 doliczyć wypada.“

Z powodów powyższych utrzymanie podniesionej opłaty od cukru burakowego prawem z dnia 29. października zaprowadzonej; dla ochrony skarbu od znacznego niedoboru na peryod finansowy 1864 r. w budżecie zamieszczone być musiało.

„Przy monopolu tytoniu i tabaki zwiększono wydatki na poped z powodu zakupna liści tytuniowych dla skompletowania magazynów, i z powodu nastąpić mającego podwyższenia ceny tytoniu krajowego. Również przyjęto odpowiednie pomnożenie rubryki wpływów, ze względu na ciągłe podnoszenie się odbytu.“

„Przy opłatach stemplowych i opłatach od czynności prawnych, dotychczasowe rezultaty, a mianowicie odbyt znaczków stemplowych, świadczą o korzystnym finansowym skutku prawa z dnia 13. grudnia 1862 r. Skutki jego przy opłacie od czynności prawnych poźniej dopiero, jak to z natury rzeczy wypada, dokładnie ocenione być mogą. Finanse państwa w obecnych okolicznościach nie mogą się obejść bez znacznych wpływów z tego źródła płynących, wypadało zatem wnieść utrzymanie ich na dalszy peryod finansowy. umieszczając preliminowany rezultat w rubryce wpływów nadzwyczajnych budżetu.“

Rząd baczne miał oka na zastosowanie tego prawa i na uciążliwości, które dostrzedz się dały. Zebrano spostrzeżenia doświadczeniem wskazane, korporacye publiczne wezwane zostały o udzielenie własnych swych postrzeżeń i wskazanie zmian, które pożądane być mogą, i już w obecnej kadencyi posiedzeń rady państwa złożony będzie projekt do prawa względem modyfikacyj zaprowadzić się mających.

„Dla usunięcia niedogodności z obecnego bytu dwóch różnych a zarówno obowiązujących praw o opłacie należytości stemplowych i dwóch taryf stemplowych i dla ułatwienia stronom łatwiejszego zoryentowania się, wypracowano zbiór wszystkich przepisów dotąd obowiązujących, które w kilku dniach drukiem ogłoszone i publiczności do użycia oddane będzie.“

„Zupełne przekształcenie prawa o należytościach stemplowych nie mogło być dokonane, pracuje się wszelako nad zaprowadzeniem jednostajnego prawa stemplowego, wszelako promulgacye prawa tego nastąpić mogą dopiero po zaprowadzeniu nowej ustawy o zobowiązaniach prawnych, tudzież po nastąpionej reformie postępowania sądowego w sprawach spornych i niespornych.“

Między podatkami niestałemi wspomnieć jeszcze muszę o loteryi liczbowej, której zniesienie rząd jako pożądane uważa, co jednak przy obecnej sytuacyi finansowej nastąpić nie może. Wspomnę nadto o opłacie od puncerowania, z tym dodatkiem, iż nowe prawo pod tym względem wypracowane zostało i w obecnej kadencyi wniesione będzie. (C. d. n.)

(Rozruchy na wyspie Cherso.) Względem zaburzeń na wyspie Cherso (w kraju nadbrzeżnym) piszą do *Jen. kor.* pod d. 16. b. m. W mieście naszem wybuchło d. 13. zaburzenie. Powodem do tego było przez naszą władzę gminną uchwalone założenie bardzo potrzebnej drogi ztąd do Faresiny, która już rozpoczętą została, z udziałem sił roboczych ze strony ludności. Wielu podżegaczów agitowało między żeglarzami i włościanami przeciw budowaniu tej drogi, wmawiając w nich, że jest niepotrzebna. i zjednali sobie o tyle niższe klasy ludności, że nie tylko odmówili pomocy w tej pracy publicznej, ale nadto d. 13. b. m. wieczorem po nabożeństwie popołudniowem w liczbie kilkuset, udali się z kościoła przed dom obrad gminnych, aby wymusić wstrzymanie rozpoczętej budowy drogi. Napomnienia patrolu żandarmeryi, który ukazał się na miejscu zbiegowiska, były bezskuteczne, lecz kapitanowi morskiemu i reprezentantowi gminy Janowi Petranich udało się skłonić lud do rozejścia obietnicą, że budowa drogi jeszcze raz i to w ciągu 24 godzin na zupełnem posiedzeniu rady gminnej będzie wzięta pod obradę. W nocy poprzylepiano po rozmaitych punktach miasta kartki wyzywające. Nazajutrz, gdy posiedzenie rady gminnej odbywało się istotnie, usiłował radca gminy Zadro oświecić znowu licznie zgromadzonych włościan i żeglarzy ich językiem (słowiańskim), że są błędnego zdania, bo budowa drogi, dla ich własnej korzyści jest koniecznie potrzebną. Lecz to mu się nie powiodło; owszem, około 200 ludzi udało się na wspomnioną rozpoczętą drogę, i zburzyli wszystko co dotąd zrobiono. Ten gwałt wywołał wdanie się władzy, i wytoczono śledztwo sądowe przeciw winnym. Dla uniknienia nowych zbiegowisk, urząd powiatowy, który miał tylko kilku żandarmów pod swemi rozkazami, zażądał asystencyi wojskowej, i wskutek tego nadciągło 80 żołnierzy. Wczoraj i dzisiaj nie wydarzyło się żadne zaburzenie, i jak się zdaje żadnego już nie będzie.

Turcya.

(Wiadomości rozmaite.) Z Konstantynopola piszą do *Jen. Kor.* pod d. 13. lipca: Z wielkiem zajęciem pracują tu nad uzbrojeniem i pomnożeniem potęgi zbrojnej na lądzie i morzu. Gdyby

nie była znaną namiętność Sułtana do żołnierzy i okrętów, możnaby myśleć, że zanosi się na wojnę. Zapasy armii uzupełniają się, a dla marynarki zamówiono w ciągu jednego miesiąca dziesięć fregat, z których sześć buduje się w tutejszych, a cztery w angielskich warsztatach. Do tego Sułtan wydał rozkaz, aby wszystkie statki żaglowe floty zostały zamienione na parowce śrubowe. Ta niezwykła czynność n'ezdaje się być wywołana okolicznościami, a tem bardziej nie odpowiada finansom, ile że jedynym do tego powodem jest, że Sułtan zapragnął dorównać mocarstwom pierwszego rzędu. Lecz to możnaby w tym jednym razie przyprowadzić do skutku, jeżeli jak dotąd urzędnicy i wojsko przez szereg lat następnych będą pozostawieni bez zapłaty. Poseł angielski daleki od tego, aby miał Turkom odradzać podobne wydatki, które ich siły znacznie przewyższają, umacnia ich owszem w postanowieniach, i nie może znaleść dosyć słów na uwielbienie mądrości i porządku w ich instytucyach krajowych. Z Sułtanem jest więc sir Bulwer z tego powodu na stopie wielkiego zaufania, ale pomimo tego nie posiada podobno znacznego wpływu. Przyczyny tego nie bardzo jasnego stósunku nie wątpliwie szukać należy w bardzo krytycznem położeniu finansowem szanownego baroneta. Jego kasa jest ciągle jeszcze bardziej jak wyczerpana, a on sam przyciśnięty licznemi zobowiązaniami, których nie może dopełnić.

Do rozwoju siły zbrojnej należy także nowo zarządzone ufortyfikowanie Nowego Bazaru, strategicznego i ważnego punktu, ponieważ góruje nad bezpośrednim związkiem między Serbią a Czerngórą, i zabezpiecza komunikacyę między Bośnią a resztą Turcyi europejskiej. Inne punkta na granicy między Serbią a Bośnią, mają być także ufortyfikowane.

Urzędujący seraskier Halil Basza, ma w dywanie, a nawet w samem ministerstwie wojny silne przeciw sobie stronnictwo, ponieważ usiłował wytępić zakorzeniony zwyczaj dopuszczania się defraudacyi, a w obchodzeniu się z podwładnymi jest za ostry. Wielki Wezyr powziął plan, artylerye i inżynierye, które dotychczas pod Halilem Baszą stanowiły samodzielną administracyę, połączyć z ministerstwem wojny, i znieść urząd wielkiego konnetabla. Przeciwnie tenże występuje z całą siłą, ale zapewne będzie musiał ustąpić. Już wydano rozkaz połączenia szkoły artyleryi z wielką akademią w Pancaldi, i będą też wydane inne rozporządzenia, które władzę Taphani pozbawiać mają jednego przywileju po drugim. Dawniej oficerowie do osobnej służby przeznaczeni, pobierali zamiast dyet podwójną gażę, i to częstokroć przez kilka lat, przezco kasa poniosła bardzo znaczne wydatki; otóż teraz zniesiono ten przywilej, i oficerowie muszą poprzestać na pensyi, którą pobierają, i tylko koszta podróży będą im zwracane.

Względem kanału Suez, obywają się pomiędzy dywanem, a pełnomocnikiem wicekróla, Nubar Baszą układy, okryte najgłębszą tajemnicą, i tyle tylko wiadomo, że nieprzyjaźne Francuzom punkta znanej noty, jeżeli nie będą całkiem usunięte, to będą tak zmienione, że w stosunku Porty i Egiptu do przedsiebiorstwa Lessaya pozostanie wszystko jak jest. Wprawdzie Anglia nie wyrzekła jeszcze ostatniego słowa w tej sprawie, ale dopokąd przyjście do skutku kanału, z przyczyn technicznych i politycznych podlegać będzie wątpliwości, nie ma powodu robić z niego przedmiot ścisłej dyskusyi dyplomatycznej.

Sułtan ofiarował szablę honorową księciu Montenegryńskiemu. O nowej pożyczce trzech milionów funtów celem spłacenia monety zwanej Beszlikami, a mającej bardzo małą wartość zawiadomiono subskrybentów, ostatniej w Paryżu zawartej pożyczki tureckiej. Po zniesieniu beszlików, musi nastąpić wydanie banknotów. Projektowany tu pociąg dla rozrywki na Paryż, Londyn i Wiedeń dla braku takich, którzyby z niego chcieli korzystać, nie przyjdzie do skutku.

Księstwa Naddunajskie.

(*Wyprawa polskiej emigracyi.*) O wyprawie Polaków z Mołdawii przynosi telegram z **Bukaresztu** z 17. b. m. następujące dalsze szczegóły:

»W nocy z 13. na 14. lipca przybyło okrętem angielskim z Turcyi 400 cudzoziemców, po części Polaków, i wkroczyło pod Reni na terytoryum rumuńskie. Gdy nadesłane do nich wezwanie z Bukaresztu, ażeby szanowali kraj neutralny i złożyli broń, pozostało bezskutecznem, i oddział ten zamiast do Rosyi posuwał się w głąb kraju, otrzymał pułkownik Kalinesko rozkaz, puścić się z trzema kompaniami w pogoń za oddziałem. Dnia 15. doścignął go pułkownik i wezwał powtórnie do złożenia broni. Ochotnicy odpowiedzieli salwą karabinową, chcąc tym sposobem utorować sobie drogę. Ale skutkiem tego wszczęła się walka nad jeziorem Kagul, w której ochotnicy stracili 16 ludzi poległych, między tymi 2 oficerów i 57 ranionych. Zostawiwszy tych na placu puścił się oddział dalej w głąb kraju zamiast przejścia granicy rosyjskiej, a pułkownik Kalinesko, który stracił 63 ludzi, między tymi 18 poległych, ruszył dalej w pogoń.« — Podług najnowszych doniesień nie przyszło już więcej do walki i cały oddział złożył broń dobrowolnie.

Kronika.

(Dzieciobójstwo.) Dnia 15. b. m. popełnione zostało okropne morderstwo w Perechińsku, w obwodzie stryjskim. Włościanin tamtejszy, Tymko S., starzec 63letni i ojciec 6 dzieci, zamordował dwóch najmłodszych synów swoich, jednego 5cio- a drugiego 7letniego. Uwieziony zaraz po dokonaniu zbrodni wyznał, że przed popełnieniem morderstwa ostrzył jeszcze nóż, którym potem poderznął gardła śpiącym dzieciom. Przy śledztwie okazało się wprawdzie, że winowajca był zupełnie przytomnym, jednak zbrodnia ta jest tak ohydna, że trudno przypuścić, by ją mógł popełnić człowiek w stanie przytomności, i przypuszczają przeto, że starzec musiał podlegać chwilowym napadom obłąkania.

(Zabójstwo.) W Dobrotworach, w obwodzie złoczowskim, znaleziono 16. b. m. na pastwisku gminnem mocno pobitego izraelite, który zaraz następnej nocy życie zakończył. Ze śledztwa pokazało się, że to był znany złodziej koni imieniem Mendel Lustig z Krystynopola, i że właśnie poprzedniej nocy przydybany na kradzieży koni na rzeczonem pastwisku przez kilka włościan z Dobrotwór padł ofiarą sądu ludowego. Władza sądowa wytoczyła już śledztwo w tej sprawie.

(Projekt połączenia morza chińskiego z oceanem indyjskim.) W obecnym stanie komunikacyi, pomiędzy Europą a wschodnią Azyą, statki udające się do Chin musza opływać na około półwysep Malakkę koło Penang i Singapoor. Przejazd ten wymaga dla statków parowych cztery do pięciu dni, a dla statków żaglowych trzy do sześciu tygodni. Uderzeni tą niedogodnością, dwaj oficerowie angielscy, kapitanowie Fraser i Forlong, powzięli myśl połączenia morza chińskiego z oceanem indyjskim, za pomocą kolei żelaznej, przechodzącej przez międzymorze Kraw, którego szerokość nie przenosi 45 mil angielskich. Według tego projektu, statki, rzeką szeroką, dostępną a wpadającą do zatoki Bengalskiej, dopływałyby do małej wioski Packhau, na międzymorzu Kraw, zkąd pasażerowie i towary, koleją żelazną, w dwie godziny, byłyby przewożone do portu Tajung nad zatoką Siamską, gdzieby na nich czekały inne statki. Tym sposobem przejazd z Ceylanu do Hong-kong, skróciłby się bardzo znacznie i obliczają, że statki parowe na oszczędzeniu paliwa, zyskałyby rocznie 5 lak rupii (2,080.000 złp.), co stanowi procent od sumy 40,160.000 złp. Pierwszy Król Siamski oświadczył już, że bezpłatnie ustąpi pas ziemi, na milę angielską szerokości, pod kolej żelazną na międzymorzu Kraw. Rząd angielski przychylny jest temu przedsięwzięciu, które korzystnieby wpływało na stosunki z Chinami. Bardzo prawdopodobnie zatem utworzy się spółka dla urzeczywistnienia tego projektu, z którego korzystałaby marynarka handlowa, a który ułatwiłby także stosunki Francyi z nową jej osadą w Kochinchinie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów. 10go lipca. W obwodach Tarnopolskim i Kołomyjskim były w drugiej połowie z. m. następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu:									
	Tarnopol		Trembowla		Kołomyja		Kutty		Śniatyn	
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.
	waluty austryackiej									
Mec pszenicy	2	87	2	80	3	32	3	13	3	25
„ żyta	1	70	1	50	1	75	1	71	1	73
„ jęczmienia . . .	1	50	1	40	1	40	1	23	1	30
„ owsa	1	35	.	.	1	22	1	8	1	15
„ hreczki	1	90	.	.	2	50	2	25	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	1	80	1	60	1	65
„ kartofli	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.
Cetnar siana	1	30	.	.	1	60	1	40	1	42
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	9	50	.	.	6	.	6	.	5	50
„ „ miękiego	8	.	.	.	4	50	3	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	15	.	13	.	12	.	10	.	11
Mas okowity . . .	.	80	.	60	.	72	.	64	.	60

Piszą z Odessy. Brak pieniędzy, jakiego już od dość dawna doświadcza miasto, teraz doszedł do najwyższego stopnia. Pomimo licznych karawan Czumaków, ciągnących długiemi sznurami powózek ku Odessie, sprzedaż wszelka odbywa się tu w rozmiarach nader ograniczonych; najwięcej pokupu znajduje celne ziarno, które chętnie rozbierają dla pomieszania go z dawniejszemi zapasami zboża. Pieniędzy kompletnie nikt nie ma: ani obywatel, ani kupiec. Ludność robocza, tłumnie tu przybywająca z południozachodu, znajduje jeszcze jakkolwiek zajęcie, dzięki zbliżającym się pracom w polu i spodziewanemu urodzajowi, który rzeczywiście jest wiele obiecującym, mianowicie pod względem jarego zboża. Miejscowi robotnicy, najmują się albo do kopania kanałów miejskich, albo do drogi żelaznej, zawsze prawie dającej zatrudnienie ludziom klasy wyrobniczej; lecz sfera przemysłowców zupełnie ogołocona i z pieniędzy i z zatrudnienia. Jaki jest brak gotówki u obywateli, najlepiej dowodzą skromne zakupy maszyn i narzędzi rolniczych, których w ciągu pięciu miesięcy 1863 r. przywieziono wszystkie z zagranicy zaledwie za 66.520 rs., gdy tymczasem lat poprzednich, zdarzało się, że w jednym miesiącu sprowadzono ich za sumę trzy i cztery razy większą.

Ostatnia poczta.

Kraków, 22. lipca. *Krak. Ztg.* pisze: Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej przeznaczyć 2000 zł. w. a. na wsparcie pogorzelców Brzeska.

Doniesienie *Gońca* z 15. b. m. przez inne dzienniki powtórzone, jakoby tajny rząd narodowy w Warszawie nadesłał 2000 złp. na wsparcie pogorzelców Wiśnicza, nie potwierdza się według źródeł niezawodnych.

Salcburg, 21. lipca. Król pruski bawi tu dzisiaj, i jutro udaje się do Gastein. Jego król. Mość robił dziś wycieczkę do Gastein (?).

Londyn, 21. lipca. Odpowiedź rosyjska do gabinetu angielskiego mówi: rząd cesarski pragnie podobnie jak hr. Russell praktycznego rozwiązania, i uznaje w zasadzie, że mocarstwa, które podpisały traktat wiedeński, mają prawo tłumaczenia tego traktatu. Środki proponowane były już przez Cesarza zarządzone, lub przygotowane; nie są one rękojmią zupełnego uspokojenia, ponieważ obce wpływy podniecają rewolucyę, i ta istnieje głównie przez teroryzm, podczas gdy lud polski zachowuje się po większej części biernie. Dlatego punkta proponowane nie dadzą się przeprowadzić, póki porządek nie będzie przywrócony, a nadto powstańcy nie walczą o wspomnione punkta, lecz o niepodległość.

Zawieszenie broni więc jest niemożebne, a bezwarunkowe złożenie broni byłoby jedynym środkiem powstrzymania dalszego krwi rozlewu. Konferencye mocarstw, które zawierały traktat wiedeński, byłyby niestosowne, niepożyteczne, a ponieważ chodzi tylko o kwestyę administracyi polskiej, konferencye z Austryą i Prusami byłyby najodpowiedniejsze celowi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. lipca.

Hotel George: PP. Matyński Jan, z Rosyi. — Rudziński Antoni, z Leszczyna. — Milewicz Wład., i Piasecki Karol, z Polski. — Swierzawski Sew., z Dubowa. — Zur kowski Eugen., z Podola. — Sobieszczański Wilhelm, z Petersburga.

Hotel europejski: Vivien Jan. zWysocka. — Obertyński St., z Tuszkowa.

Hotel angielski: Czuczawa Krz., z Kołomyi. — Ks. Sanguszko Paweł, z Tarnowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. lipca.

PP. Bagiński Leo, do J nkowic. — Wysocki Flor., do Hrehorowa. — Czajkowski Jan. do Sarnik. — Bogdanowicz Zyg., do Lublińca. — Loefler Fr., do Krzywcza. - Makomaski Antoni, i Lubowiecki Antoni, do Brodów. — Stojowski Michał, do Potoka. — Niezabitowscy Lubin i Franc., do Zameczka.— Małachowski Cezar, do Kozówek. — Kellerman Józef, do Tryneczy. — Klimkiewicz Alex., do Warszawy. — Witosławski Wiktor, do Pragi. — Pomezański Jędrzej, do Czercza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. lipca 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	‴ 326.94	+ 13 8	75.2	zachodni sł.	pogoda
2. god. po poł.	326 69	+ 22 1	51.9	" "	pochmurno
10.god.wiecz.	326 37	+ 17 0	67 7	polud.-zach. "	"

Dnia 22. lipca 1863 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

13. 68. 54. 73. 42.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 1. i 12. sierpnia 1863 r.

Kurs lwowski.

Dnia 22. lipca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	24½	5	29
Dukat cesarski	" "	5	27½	5	32½
Półimperyał zł. rosyjski	" "	9	11½	9	19
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	75½	1	77½
Talar pruski	" "	1	65½	1	67½
Polski kurant i pięciozłotówka	" "		—		—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	15	75	80
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	88	79	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	13	74	75
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	48	82	13
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	201	—	202	75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. lipca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	76	10
5% pożyczka narodowa	81	65
Losy z 1860 roku	100	60
Akcye banku wiedeńskiego	793	—
" " kredytowego	190	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	111	90
Dukat pojedyńczy	5	35
Srebro	110	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. lipca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	72 20	72.30
" " bez kuponów zwrotny po 5%	96.—	96 50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81 70	81.90
od kwiet. do paźd. po 5%	8 .80	82.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	76 —	76.10
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	76 10	76.20
dtto. po 4½%	68.50	69.—
dtto. " 4%	60 0	61.—
dtto. " 3%	46.25	46.75
dtto. " 2½%	38.—	39.—
dtto. " 1%	15 15	15.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	157.50	158.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	154.50	155.—
Przez. do wyl. z r. 1854	96.25	95.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zl.	99 90	100.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	100 30	100.50
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	72.—	73.—
" " " 4½%	68.25	68.75
" " " 4%	60.50	61.—
" " " 3½%	52.50	53.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3%	—.—	—.—
" " " 2½%	59.50	61.—
" " " 2¼%	52.—	53 —
" " " 2%	47.—	48.—
" " " 1¾%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą " 5%	72.—	73.—
" " " 4½%	68.25	68.75
" " " 4%	60.50	61.—

B. krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.75	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	90. -	91.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	87.50	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	91.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	88.50
Węgier	76.25	76.75

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	74.75	75.25
Kroacyi i Sławonii	75.—	75.50
Galicyi	74.—	75.50
Siedmiogrodu	74.25	74 75
Bukowina	74.25	74.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	73.75	74.—
Lomb. wen. poż. z r. 1859	92.—	93.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
Dług Tyrolu " 4%	60.50	61.—
Dług Salcburga " 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga " 3%	60.50	61.—
Dług Krainy " 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy " 2%	30.—	31.—
Dług Krainy " 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	27.—	—.—
" 2½% " 100 "	22.50	—.—
" 2¼% " 100 "	20.25	—.—
" 2% " 100 "	18.—	—.—
" 1¾% " 100 "	15.50	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	793.—	795.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	190.10	190.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	644.—	646.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1678.—	1680.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	199.50	200.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	147.25	147.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	128.—	128.25
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	253.—	254.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	200.50	201.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	675.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	235.—	238.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	165.—	167.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	443.—	444.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	246.—	248.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	392.—	395.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	256.—	258.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	161.50	162.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	103.—	—.—
Banku narod. w m. k. 10let. " 1857 po 5%	—.—	—.—
Banku narod. w m. k. przeznaczone do los. po 5%	92.—	92.50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	87.80	87.90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	75.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	—.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	95.—	95 50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.25	89.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	122.—	123.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	117.50	118.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.—	80.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	92.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.25	96.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w. a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133.25	133.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	92.55	93.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
" " po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	34.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	93.50	94 50
Salma " 40 " "	36.50	36.75
Palfiego " 40 " "	37.—	37.50
Clarego " 40 " "	34.50	35.—
St. Genois " 40 " "	36.50	37.—
Windischgrätza 20 zł. "	21.25	21.75
Waldsteina 20 "	20.50	20.75
Keglevicha 10 "	15.—	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.90	94.95
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	95.—	95.—
Genua za 100 lir. piem.	44.20	44.20
Hamburg za 100 M. B.	83.80	83.90
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	111.90	112.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	44.35	44.40
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.35	5.36
dtto. pełnej wagi	5.35	5.36
Korona	15.35	15.40
20frankówka	8.90	8.98
Rosyjski imperyał	9.20	9.22
Talar związkowy	1.66½	1.67
Srebro	110.75	111.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.